

noget, og en bygherre så alligevel støder ind i kulturarv, så er det også staten, der betaler.

Så på den måde er det i hvert fald ikke økonomien, der forhindrer, at man fortæller, at nu er man stødt ind i rester fra vores fortid.

Hr. Poul Nødgaard så med en vis bekymring på, at vi hæver minimumstilskuddet udefra til museerne fra 750.000 kr. til 1.2 mio. kr. Det kan også lyde af meget, men vi gør det jo med henblik på at sikre kvaliteten i museerne. Forudsætningen for kvalitet er penge.

Hvis vi havde gennemført den her ordning sidste år, så var der 23 statsanerkendte museer, der var kommet i klemme. Gennemførte vi den i år, var det kun 14 museer, der ville komme i klemme. Det er et udtryk for, at medfinansiering fra kommuner og amter og andre er stigende.

Det vil sige, at vi lige nu har 14 museer, der vil få et problem. Vi har så gjort det, at vi opretter en opgraderingspulje i staten, så vi hjælper de museer, der kan få et problem, og vi har som sagt undtaget ø-museerne.

Fru Tove Videbæk var især bekymret for Hjerl Hede, og det kan jeg ikke rigtig forstå, fordi for nuværende er det sådan, at Hjerl Hede får et maksimumtilskud fra staten. Det kan simpelt hen ikke få større tilskud, og takket være, at vi nu hæver maksimumgrænsen for, hvad staten yder tilskud til, vil Hjerl Hede få flere penge. Det er et slag på tasken, men jeg tror, at Hjerl Hede vil få omkring 100.000 kr. mere i statstilskud med den nye lovgivning. Så jeg har ikke helt forstået, hvor det er, fru Tove Videbæks bekymring ligger.

Så til hr. Søren Søndergaard: Også tak for de venlige bemærkninger til lovforslaget. Jeg havde selvfølgelig også gerne set, at vi havde gjort det gratis for skolebørn at komme ind på museerne, men for visse museer ville det betyde, at man mistede meget, meget store indtægter. Derfor har vi gjort det, at vi i stedet for har lavet loven om i forhold til det udkast, der var sendt i høring, hvor vi bare har lagt vægt på, at alle museer altså skal tage særlige initiativer i forhold til børn og unge, og det kan så være særlige formidlingsaktiviteter, udvikling af særligt undervisningsmateriale eller etablering af specielle lokaler, som passer til børn og unge.

Det vil sige, at i stedet for bare at fokusere på, at der skal være gratis adgang, så har vi i stedet for stillet det som et krav til museerne, at de skal tage særlige initiativer i forhold til børn og unge.

Jeg glæder mig til udvalgsarbejdet, og jeg siger endnu engang tak for opbakningen til forslaget.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Tak til ministeren, fordi hun besvarede det spørgsmål, jeg havde stillet, og jeg har dermed fået bekræftet – jeg kendte ikke tallet – at det er 14 museer, som i det øjeblik, Folketinget vedtager denne lov, som den foreligger her, der faktisk vil kunne dreje nøglen om, medmindre amt og kommuner går hen og forhøjer deres tilskud.

Det kan da ikke være en god politik, at et museum, der måske drives på et godt økonomisk grundlag, pludselig bliver tvunget til at presse amt og kommune til at forhøje tilskuddene, så man fortsat kan få statstilskud. Jeg synes, det virker fuldstændig ulogisk.

Jeg vil håbe, at ministeren vil være med til i det forestående udvalgsarbejde, hvis der overhovedet skal indføres sådan en regel med at forhøje det beløb fra syvhundrede og nogle tusinde kroner til 1,2 mio. kr., at det så sker over en meget længere tidshorisont, eventuelt 4-5-6 år eller noget i den retning.

Så har jeg et spørgsmål med hensyn til den museumsfaglige kvalitet: Kunne ministeren ikke oplyse Folketinget om, hvorvidt hvert enkelt museum nu fremover af det museumsråd, eller hvor meget det hedder, bliver gennemgået minutøst med henblik på at afgøre, om man fortsat vil give statstilskud til det pågældende museum? Jeg tror, det er sådan nogle ting, der optager folk ude omkring i landet i den foreliggende sag.

Nu kan jeg se, at taletiden er udløbet.

Formanden:

Ja, hr. Nødgaard kender jo reglerne.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare spørge ministeren om to ting i forbindelse med gratis entre for børn til museer.

Det første spørgsmål går på, om det alene er af hensyn til de økonomiske overvejelser, at ministeren har opgivet planen om gratis entre for børn. Er det det problem, der bestod i, at der var en række museer, der ville få fjernet deres indtægt? Er det alene det, der er årsagen til ministerens ændrede holdning?

Det andet spørgsmål, jeg vil stille, er: Er ministeren villig til at indgå i en diskussion under